

(S. Scavenius), der allerede har haft Ordet, opstillet Forordningen om, at man atter i Lovforslaget indsætter to Paragraffer, Flertallet har foreslaaet skudt ud, nemlig §§ 3 og 5 i Regeringsforslaget, for derigennem at etablere, dels efter § 3 en Overligningskommission og dels efter § 5 en Overstattekommission. Jeg har ogsaa, angaaende disse Bestemmelser, udtalt mig forrige Aar ved Sagens 1ste Behandling, og jeg skal altsaa blot her paa ny udhæve, at jeg tror ikke, man kommer Amtsraadet — denne kommunale Institution, som mange ønske at holde paa som den egentlige, ogsaa fremtidige Overligningskommission for Statteklager og for Klager med Hensyn til Fordelingen af Statterne — for nær ved at fritage den for det Hverv, den nu har, og hvoraf den efter min Mening har megen Besvær, nemlig Bestæftigelsen med disse Statteklager. Det forekommer mig, at Amtsraadene netop maatte føle sig i høj Grad lettede ved at blive fri for Afgørelsen af disse Sager. Det er vistnok ogsaa med Rette blevet udhævet, at den Gang man skabte den kommunale Lovgivning og trak Grænserne mellem de overordnede og de underordnede kommunale Autoriteter, havde man ogsaa taget under Overvejelse, om ikke Amtsraadene skulde være fri for at bestæftige sig med Statteklager og disse henlægges til andre Autoriteter, som da bleve nødvendige. Jeg tror ikke, man synder imod det demokratiske Begreb ved at berøve Amtsraadene denne Indflydelse paa Statteafgørelsen. Noget andet kan det jo være, om man gennem Regeringsforslaget, saaledes som det her foreligger, har givet Amtsraadene, som dog skulde være medbestemmende, for lidt Raaderum ved Sammensætningen af Overligningskommissionen, til hvilken Amtsraadene nemlig skulde vælge tvende Medlemmer. I saa Henseende var det jo vel nok muligt at tilvejebringe nogle Forandringer, men jeg har ikke villet bestæftige mig med denne Opgave, da der ikke er andre, foreløbig i det mindste, end netop det ærede Medlem, jeg allerede har nævnt (S. Scavenius) — og det kun subsidiært — der har sluttet sig til mit Underændringsforslag. Jeg skal villig indrømme, at der gennem Optagelsen af Bestemmelsen om Stattevedtægter er gjort et væsentlig Skridt fremad, men jeg kan ikke indrømme, at man ved Indførelse af dette helt ny og meget kompliicerede System kan se sig fuldstændig betrygget ved disse Vedtægters Indførelse. Jeg forlanger altsaa noget mere endnu, og det er netop denne nye Appellinstans. Hvad Overstattekommissionen angaar, der, som sagt, er etableret gennem Regeringsforslagets § 5, vedrører

dens Opgave og dens Virksomhed jo kun Fordelingen mellem to Kommuner af Stattebidragene. En saadan Afgørelse af Fordelingen vilde jo, naar man ikke oprettede en Overstattekommission, falde ind under Indenrigsministeriet. Naar der opstod DisSENS om Stattefordelingen mellem Kommuner, der laa fjernt fra hinanden, vilde den vistnok vanskelig kunne afgøres af nogen som helst anden Autoritet end Indenrigsministeriet, naar man ikke vil gaa til det, som jeg finder langt naturligere og rigtigere, nemlig til Oprettelse af den her foreslaaede Overstattekommission. Jeg tror derfor heller ikke, at man rationelt kan have noget at indvende imod den ny Institution, som her er foreslaaet. Jeg skal udtale den Forventning, at man ogsaa angaaende Overligningskommissionen maa komme til en Forstaelse under Lovforslagets senere Behandling. — Jeg har dernæst til Flertalsforslagets § 3 stillet et Underændringsforslag under Nr. 12, som gaar ud paa at udskyde Bestemmelsen om, at ogsaa Tiender, Jordstyk og Arvesæsteafgifter skulde være Genstand for den Art Bestatning, som der er omtalt. Samtidig kan jeg omtale Underændringsforslaget under Nr. 17 til § 7, som gaar ud paa det samme. Ogsaa i Fjor havde jeg stillet de samme Ændringer, og jeg kan her indstrænge mig til blot at fremhæve, at det forekommer mig, at man skal tage saa lidt som muligt ind under den ny Bestatning, for navnlig i Begyndelsen at vække saa lidt Modstand mod den ny Lov som muligt. Naar det, der gøres til Genstand for Bestatning, ikke ligesom efter sit eget Væsen og sin Bestaenhed bør og maa indbrages under Bestatning, bør det ikke beskattes, dersom der ikke i saa Fald vilde opstaa Inkonsekvenser, og dette forekommer mig ikke at kunne siges om de her foreliggende Statteobjekter, idet der hverken med Hensyn til Tiende, Jordstyk eller Arvesæsteafgifter kan siges at foregaa nogen Virksomhed i den paagældende Næringskommune, der medfører Byrder for denne. Det er jo tværtimod Tilfældet med disse Statteobjekter, at de ikke kunne genere den paagældende Næringskommune i nogen som helst Retning. Der stilles ikke gennem dem, saaledes som ved alle de i Paragraffen nævnte Næringsvirksomheder og Brug af Fordejendom; noget Krav hverten til Fattigvæsen, Vejvæsen eller Skolevæsen. De staa i saa Henseende mere løsrevne fra Lovens Princip, og som jeg ser derpaa, finder jeg, at de uden Inkonsekvens kunne udelades, medens det vilde vække Betænkeligheder og Frygt for en forøget Bestatning, naar de medtages. — Dernæst er der under Nr. 13